

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący sędzia Ewa Taberska

Sędziowie Mariusz Sygreła

Piotr Gerke

Protokolant prot. sąd. Natalia Komorniczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań - Grunwald Alicji Śniateckiej

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2020r.

w sprawie K. N.

oskarżonego o czyn z art. 220 § 1 k.k. w zw. z art. 155 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.

apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 9 czerwca 2020r. sygn. akt III K 653/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu do ponownego rozpoznania

Piotr Gerke Ewa Taberska Mariusz Sygreła

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 677/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie			

wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 7 października 2019 r., sygn. akt III K 653/18	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
X		XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
X	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
X	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX			

2.2. Ocena dowodów			
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
XXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
XXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			

Lp.	Zarzut		
1 i 2	<p>1. Zarzut obrazy przepisów postępowania:</p> <p>a) art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. i w zw. z art. 4 k.p.k. – zaniechanie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków P. M. i K. K., przy jednoczesnym braku wydania postanowienia o oddaleniu(...)</p> <p>b) art. 410 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. – pominięcie oceny ujawnionych w toku postępowania dowodów w postaci zeznań świadka M. R. i z dokumentu w postaci protokołu technicznego wydania sprzętu – k. 68(...)</p> <p>c) art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 194 pkt 1 k.p.k. – poprzez uwzględnienie dowodu w postaci opinii dr</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

inż. M. C. – k.
76 – 81, podczas
gdy w aktach
sprawy brak jest
postanowienia
organu
prowadzącego
postępowanie
przygotawcze
w przedmiocie
powołania
biegłego w celu
sporządzenia
opinii datowanej
na luty 2017 (...)

d) art. 7 k.p.k. w
zw. z art. 4 k.p.k.
polegająca na
przekroczeniu
granic
swobodnej
oceny dowodów
poprzez
dokonanie oceny
dowodu z opinii
biegłego
sądowego z
zakresu
bezpieczeństwa i
higieny pracy
J.Ł.)

e) art. 7 k.p.k. w
zw. z art. 4 k.p.k.
polegająca na
przekroczeniu
granic
swobodnej
oceny dowodów
z opinii
uzupełniającej i
ustnej biegłego
sądowego dr inż.
M. C. złożonej
na rozprawie
w dniu 26.03.
2019r.(...)

f) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. polegająca na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez dokonanie oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego(...)

g) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. polegający na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez dokonanie oceny dowodów z zeznań świadków Ł. B. i B. M. oraz wyjaśnień oskarżonego, poprzez uznanie ich za wiarygodne w części obejmującej okoliczności dotyczące stanu technicznego rozdzielni budowlanej oraz wyłącznika różnicowoprądowego(...)

h) ewentualnie, w przypadku uznania przez Sąd Okręgowy, że opinia dr. inż. M. C. z grudnia 2017r. stanowi dowód z opinii biegłego, obrazę

art. 7 k.p.k. w
zw. z art. 4 k.p.k.
polegająca na
przekroczeniu
granic
swobodnej
oceny dowodów
poprzez
dokonanie oceny
dowodów z
opinii tego
biegłego z
grudnia 2017r.
z pominięciem
zasad
prawidłowego
rozumowania
oraz wskazań
wiedzy i
doświadczenia
życiowego
poprzez uznanie
jej za
wiarygodną w
całości, podczas
gdy opinia ta w
części
zawierającej
wnioski co do
faktu porażenia
prądem
elektrycznym,
przyczyn tego
porażenia ,
mechanizmu
jego powstania
na skutek
działania wody
deszczowej oraz
kwestii braku
zadziałania
wyłącznika
różnicowoprądowego
nie mogła zostać
uznana za
wiarygodną(...)

1. **Zarzut
błędu w
ustaleniach**

***faktycznych
polegający
na:***

a) braku
poczynienia
ustaleń
faktycznych w
zakresie
znamion strony
podmiotowej
przestępstwa z
art. 220 § 1 k.k. ,
tj. umyślności,
w tym zamiaru
bezpośredniego
lub
ewentualnego z
jakim działać
miał
oskarżony(...)

b) błędnym
przyjęciu, że w
czasie
wykonywania
przez P. S. prac
polegających na
wibrowaniu
betonu w dniu
6.07.2017r.
padał deszcz(...)

c) błędnym
przyjęciu, że w
czasie wypadku z
dnia 6.09.2017r.
włącznik
różnicowoprądowy
nie zadziałał ,
a bezpieczniki
elektryczne we
rozdzielni
znajdującej się
na placu budowy
pozostały w
niezmienionej
pozycji jak przed
wypadkiem (...)

d) błędnym przyjęciu, że pokrzywdzony w dniu zdarzenia został porażony prądem, a porażenie to stanowiło przyczynę nagłego zatrzymania krążenia, prowadzącego do śmierci(...)

e) błędnym przyjęciu, że oskarżony zlecił pracownikowi wykonywanie pracy w warunkach atmosferycznych padającego deszczu (...)

f) błędnym przyjęciu, że zgodnej z instrukcją obsługi wibratora mechanicznego nie należało używać w warunkach zwiększonej wilgotności(...)

g) błędnym przyjęciu, że przyczyną porażenia prądem elektrycznym był kontakt wody deszczowej działającej na łącznik do załączania i

wyłaczenia
wibratora(...)

h) błędnym
przyjęciu, że w
czasie zdarzenia
nie zadziałał
wyłącznik
awaryjny w
urządzeniu, jak i
wyłącznik
różnicowoprądowy
w rozdzielni
budowlanej,
przy czym
niezadziałanie
wyłącznika
różnicowoprądowego
mogło wynikać z
jego
uszkodzenia(...)

i) braku
poczynienia
ustaleń
faktycznych w
zakresie
ustawowej
przesłanki
orzeczenia
nawiązki na
rzecz osoby
najbliższej w
razie śmierci
pokrzywdzonego
w wyniku
popelnionego
przestępstwa w
postaci
znacznego
pogorszenia
sytuacji życiowej
J. S. na skutek
śmierci jej męża,
co skutkowało
niemożnością
orzeczenia
nawiązki z uwagi
na brak
spełnienia

	ustawowych przesłanek objętych dyspozycją art. 46 § 2 k.k.		
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Sąd odwoławczy w znacznej części podzielił zarzuty zawarte w apelacji obrońcy, co musiało skutkować uchynieniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Doszło bowiem ze strony Sądu Rejonowego do licznych uchybień w ocenie materiału dowodowego, a jednocześnie stwierdzono liczne braki w tym materiale, co wykluczyło możliwość uzupełnienia przewodu sądowego przez Sąd Okręgowy i wskazało na konieczność			

przeprowadzenia
przewodu
sądowego w
całości.

Sąd Okręgowy
przypomina, że
zgodnie z art.
7 k.p.k. Sąd
kształtuje swe
przekonanie na
podstawie
wszystkich
przeprowadzonych
dowodów,
ocenianych
swobodnie z
uwzględnieniem
zasad
prawidłowego
rozumowania
oraz wskazań
wiedzy i
doświadczenia
życiowego.
Przekonanie
sądu o
wiarygodności
jednych
dowodów i
niewiarygodności
innych pozostaje
pod ochroną art.
7 k.p.k. wtedy m.
in. gdy:

1) jest
poprzedzone
ujawnieniem w
toku rozprawy
głównej
całości
okoliczności
sprawy (art.
410 k.p.k.) i
to w sposób
podyktowany
obowiązkiem
dochodzenia

prawdy (art. 2 §2k.p.k.),

2) stanowi wynik rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.),

3) jest wyczerpująco i logicznie - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k.). (vide: wyrok składu 7 sędziów SN z dnia 9.11.1990 r. - OSNKW 1991 z. 9 poz. 41).

W ocenie Sądu II instancji, Sąd Rejonowy wydając zaskarżone orzeczenie nie sprostął powyższym wymaganiom. Sąd odwoławczy nie przesądza, czy oskarżony K. N. jest winny zarzucanego mu przestępstwa. O tym rozstrzygnie Sąd I instancji w ponownym

postępowaniu,
uzupełniając
materiał
dowodowy i
dokonując jego
oceny zgodnie
z kryteriami
swobodnej
oceny dowodów.

Analiza
zebranego
materiału
dowodowego
prowadzi do
wniosku, że w
toku sprawy
wyłoniły się
istotne
wątpliwości,
które Sąd I
instancji
powinien był
dostrzec. Te
wątpliwości
należało
rozstrzygnąć
przez
przeprowadzenie
dodatkowych
dowodów
osobowych oraz
poprzez
prawidłową
ocenę
pozostałych
dowodów (o
czym szerzej w
dalszej części
niniejszego
uzasadnienia).

Podniesione
przez obrońcę
zarzuty Sąd
Okręgowy
omówi wspólnie,
gdyż są one
nierozzerwalnie
związane i
wzajemnie się

uzupełniają. Nie
przesadzając
ostatecznego
rozstrzygnięcia
sprawy Sąd
Okręgowy uznał,
że zarzuty te
należało uznać
za częściowo
zasadne.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy nie zgadza się z zarzutami obrony, jakoby dr inż. M. C. nie miał statusu biegłego powołanego do niniejszej sprawy w zakresie wydania pierwszej z opinii, tj. opinii z grudnia 2017r. Istotnie, brak jest w aktach sprawy pisemnego upoważnienia biegłego do wydania tej opinii. Zaznaczyć jednak należy, iż była to wstępna faza postępowania przygotowawczego, co niewątpliwie miało wpływ na brak formalizmu w tym zakresie. W dniu 9 stycznia 2018r.
– k. 154
Prokurator

jednakże
powołał M. C. –
jako biegłego do
sprawy i zlecił
mu wykonanie
opinii
uzupełniającej.
Opinia
uzupełniająca
tego biegłego
– k. 156 i
dalsze nosi co
prawda datę
luty 2017r., ale
jest to oczywista
omyłka pisarska,
albowiem samo
zdarzenie miało
miejsce w dniu 6
wrzesnia 2017r.
Data tej opinii
zatem to luty
2018r. co jest
zgodne z datą
postanowienia
prokuratora o
powołaniu
biegłego i
wydaniu opinii
uzupełniającej.

Nie mniej
jednak, zdaniem
Sadu
Okręgowego, nie
można
wykluczyć, iż
po ponownym
przeprowadzeniu
dowodów
osobowych,
konicznym
będzie
powołanie
innego biegłego
z zakresu
urzędzeń
elektroenergetycznych,
albowiem może
się okazać, iż

opinie biegłego
M. C., już teraz
niedoskonałe i
oparte częściowo
na sprzecznym
i niepełnym
materiale
dowodowym,
mogą okazać
się nieprzydatne
w całości do
rozstrzygnięcia
sprawy.

Odnosnie
pozostałych
zarzutów

I tak przede
wszystkim Sąd
Rejonowy nie
ustrzegł się
dowolności
oceny materiału
dowodowego w
zakresie stanu
technicznego
zarówno
wibratora
budowlanego w
momencie jego
wydania
oskarżonemu
jak i rozdzielni
budowlanej w
dniu zdarzenia
i to sprzed
wypadku. W
tym zakresie
niezbędnym
było
przesłuchanie
dodatkowo w
charakterze
świadków także
wnioskowanych
przez obronę
osób, tj. P.
M. i K. K.,
albowiem rację

ma obrońca,
iż dowody te
dotyczyły
okoliczności
mających istotne
znaczenie dla
rozstrzygnięcia
sprawy, tj. stanu
technicznego
wypożyczonego
wibratora
zarówno w
chwili jego
zwrotu do
wypożyczalni
przez
poprzedniego
najemcę w dniu
26.08.2017r. jak
i w chwili
jego wydania
oskarżonemu w
dniu 6.09.2017r.

Zdaniem Sądu
Okręgowego
przesłuchanie w
tym zakresie
świadków J. R. i
J. U. były wysoce
konieczne.

Należy bowiem
wskazać, że cała
wiedza dr. inż.
M. C., na
temat stanu
technicznego
przedmiotowego
wibratora
budowlanego
została uzyskana
przez tego
biegłego dopiero
po rozkręceniu
urządzenia,
kiedy to biegły
wyciągnął
wniosek, iż
„urządzenie to

należy
zezłomować -
wniosek opinii -
k. 77.

Niewątpliwie
zatem Sąd
Rejonowy
winien wyjaśnić,
czy sprzęt ten
mógł być w ogóle
dopuszczony do
wynajmu przez
specjalistyczną
w tym zakresie
firmę
wypożyczającą
K. oraz czy
oskarżony K. N.
miał możliwość
stwierdzenia
wad, o których
mowa w opinii
M. C., w chwili
wypożyczenia
sprzętu, a które
Sąd Rejonowy
wskazał w opisie
czynu
przypisanego, **tj.**
zastosowanie
sztukowania
przewodów,
wyposażenie
w
przerobiony i
niespełniający
wymogów
szczelności
wyłącznik”.

Kwestia stanu
technicznego w
chwili jego
wydania
oskarżonemu,
wymaga zatem
powtórzenia
materiału
dowodowego w

tym zakresie i przesłuchania świadków związanych z firmą (...), a także wnikliwej analizy dokumentu w postaci protokołu technicznego wydania sprzętu – K. 68 oraz , czego nie można wykluczyć, poprzedniego najemcy tego sprzętu.

W tym zakresie także Sąd Rejonowy winien zbadać, czy oskarżony mógł i powinien dostrzec wady jakie posiadał wibrator w chwili jego wyposażenia, mimo zapewnień o sprawności i bezpieczeństwie tego sprzętu przez wypożyczającego oraz czy miał w tym zakresie dostateczną wiedzę.

Zmieniając opis czynu przypisanego oskarżonemu Sąd Rejonowy przyjął, że oskarżony dopuścił

pokrzywdzonego do pracy (niesprawnym) wibratorem w warunkach znacznej wilgotności. Sąd Rejonowy jednakże, w żaden przekonujący i nie budzący wątpliwości sposób nie ustalił, jakie warunki atmosferyczne rzeczywiście towarzyszyły pracy pokrzywdzonego w momencie do momentu wypadku.

Zgodzić należy się z obrońcą, iż świadkowie Ł. B. i B. M. zeznali, iż w czasie wylewania przez pracowników oskarżonego betonu i jego wibrowania przez P. S., deszcz nie padał. Przy czym opady deszczu miały miejsce w dniu zdarzenia jedynie od rana i następnie dopiero w czasie przyjazdu karetki pogotowia na miejsce wypadku. W tym właśnie

najprawdopodobniej
czasie wibrator
był poddany
opadom, co
ostatecznie nie
zostało ustalone
przez Sąd
Rejonowy.

Nadto
dokumentacja
fotograficzna
placu budowy
przedstawia
wyłącznie
miejsce
wypadku po
zdarzeniu w
czasie po
przyjeździe
karetki
pogotowia, w
treści notatki
urzędowej z
dnia 5.06.2017r.
powołanej w
uzasadnieniu
jako dowodu
stanowiącego
podstawę
ustaleń
atmosferycznych,
brak jest
jakichkolwiek
informacji w
przedmiocie
warunków
atmosferycznych
panujących w
dniu zdarzenia.

Niewątpliwie
zatem Sąd
Rejonowy
winien w sposób
precyzyjny
ustalić, czy a
czasie pracy
pokrzywdzonego
z

przedmiotowym wibratorem (około pół godziny) padał deszcz, a jeżeli nie, to co należy rozumieć pod pojęciem „praca w warunkach znacznej wilgotności”, które to określenie przyjmuje Sąd Rejonowy w opisie czynu przypisanego.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż sama instrukcja wibratora, zalecała co prawda by nie wystawiać narzędzi o napędzie elektrycznym na działanie deszczu lub wilgoci, gdyż przenikanie wody do narzędzi elektrycznych zwiększa ryzyko porażenia elektrycznego, co jest oczywiste nawet dla laika. Jednocześnie jednak biegły M. C. wskazał, że urządzenie takie, jakie wypożyczył oskarżony” może być użytkowane w warunkach padającego

deszczu, czyli takich w jakich doszło do wypadku?, jeżeli byłoby sprawne.” Takie stwierdzenie biegłego zatem wymaga konkretyzacji przy możliwym przyjęciu, że deszcz w czasie pracy pokrzywdzonego jednak nie padał, a pokrzywdzony używał tego urządzenia przed wypadkiem około pół godziny. Biegły winien w takim przypadku wypowiedzieć się czy, po przeprowadzeniu ponownie dowodu z zeznań świadków przy braku padającego deszczu, stan techniczny wibratora pozwalał na wykonywanie pracy z jego użyciem oraz czy stan ten nie powstał przypadkiem na skutek padającego deszczu, ale już po zdarzeniu, lub innej

substancji przed
zdarzeniem.

Sąd Rejonowy
winien także
ustalić, gdzie
przedmiotowy
wibrator
znajdował się
przed jego
użyciem go przez
pokrzywdzonego,
a po
przywiezieniu
tego urządzenia
przez
oskarżonego na
teren budowy.
Czy urządzenie
to mogło w
tym czasie być
poddane
działaniom
wody
deszczowej.

Zgodzić należy
się też z tą
częścią zarzutów
obrońcy, które
dotyczą ustaleń
Sądu I instancji
w zakresie
przyjętego w
opisie czynu
przypisanego, tj.
„niesprawnego
wyłącznika
różnicowoprądowego”,
co miałoby być
także przyczyną,
pozostającą w
związku z
przyczynowym z
niesprawnym
wibratorem,
zaistnienia
przedmiotowego
wypadku.
Zgodzić należy

się zatem, iż niewystarczająco i dowolnie zostały ocenione zeznania świadków Ł. B. i B. M., M. S. a przede wszystkim M. R. oraz wyjaśnienia samego oskarżonego, dotyczących budowy rozdzielni znajdującej się na terenie placu budowy przy ul. S.w P., w tym jej zabezpieczeń, jej sprawności, czy ewentualnej naprawy po wypadku, w którym śmierć poniósł P. S..

W tym zakresie Sąd Rejonowy winien ponad wszelką wątpliwość ustalić na czym w istocie polegała niesprawność wyłącznika różnicowoprądowego i czy istotnie wyłącznik ten nie zadziałał, oraz czy można wykluczyć ingerencję osób trzecich w stan rozdzielni po zdarzeniu, a przed oględzinami

tego urzędnika
przez biegłego.

Istotnym też
będzie przy
ponownym
rozpoznaniu
sprawy
ustalenie, w
drodze
wiadomości
specjalnych
biegłego z
zakresu BHP,
czy odzież
ochronna jaką
pokrzywdzony
miał w tym
dniu na sobie,
powinno go
uchronić przed
ewentualnym
porażeniem
prądem, a jeżeli
nie, to jakie
standardy
musiała by ta
odzież spełnić,
jakie miała wady
i kto był za to
odpowiedzialny.
Oczywiście
jednak Sąd
Rejonowy nie
może czynić
dodatkowych
ustaleń
niekorzystnych
dla oskarżonego.

Przy ponownym
rozpoznaniu
sprawy
niezbędnym
będzie także
ustalenie
poprzez fachową
wiedzę
medyczną, czy
pokrzywdzony

istotnie doznał porażenia prądem. W tym zakresie niezbędną będzie uzupełniająca opinia biegłego lekarza sądowego oparta na całokształcie dokumentacji medycznej pokrzywdzonego w czasie jego leczenia szpitalnego, przedstawionej do akt sprawy. Jak wynika bowiem z zeznań biegłego M. A. złożonych na rozprawie w dniu 20 stycznia 2020r. sekcje zwłok pokrzywdzonego P. S. wykonano około 1 miesiąc po zdarzeniu z dnia 5 czerwca 2017r., albowiem pokrzywdzony zmarł w dniu 30.09.2019r. Zadaniem biegłego, ewentualne znamię prądu albo się wygoiło, albo było nieobecne, co też jest zdaniem biegłego było możliwe. Analiza dokumentacji leczenia pokrzywdzonego

winna
odpowiedzieć na
pytanie, czy
znamię prądu
było na ciele
pokrzywdzonego,
czy się wygoiło
oraz czy pogląd
wyrażony przez
biegłego, że
porażenie
prądem może
nie dawać
śladów na ciele,
jest poglądem
odosobnionym,
czy też opartym
o
udokumentowane
przypadki.

Sąd Rejonowy
winien zatem
w sposób nie
budzący
wątpliwości
ustalić, czy
śmierć
pokrzywdzonego
nastąpiła z
przyczyn
zaniedbań
przypisanych
oskarżonemu w
zaskarżonym
wyroku.

Trafny jest także
zarzut obrony,
iż Sąd Rejonowy
w uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku nie
przedstawił
żadnych
okoliczności
faktycznych w
zakresie
ustawowej
przesłanki

orzeczenia
nawiązki na
rzecz osoby
najbliższej w
razie śmierci
pokrzywdzonego
w wyniku
popelnionego
przestępstwa w
postaci
znacznego
pogorszenia
sytuacji życiowej
J. S. na skutek
śmierci jej męża.
Przy ponownym
rozpoznaniu
sprawy zatem
Sąd Rejonowy
winien ustalić,
czy
zgromadzony
dotychczas
materiał
dowodowy
powala na
wydanie takiego
orzeczenia i
nie zostało to
jedynie
uzasadnione
przez Sąd I
instancji. Jeżeli
nie, to ponowne
procedowanie w
tej sprawie nie
może być oparte
na nowych
ustaleniach
faktycznych dla
oskarżonego
niekorzystanych.

Mając na
uwadze
powyższe,
zdaniem Sądu
Okręgowego
konieczne jest
zatem

przeprowadzenie
na nowo
przewodu
sądowego w
całości – art. 437
§ 2 k.p.k., co
przekracza ramy
uzupełnienia
przewodu
sądowego w
postępowaniu
odwoławczym.

Jednym z
podstawowych
obowiązków
Sądu
orzekającego, od
którego zależy
prawidłowość
rozstrzygnięcia
sprawy jest
bowiem
przeprowadzenie
postępowania
nie tylko zgodnie
z przepisami
proceduralnymi
ale również do
przeprowadzenia
z urzędu
wszelkich
dowodów
potrzebnych do
ustalenia
okoliczności
istotnych dla
rozstrzygnięcia o
winie osoby
oskarżonej.
Drugi obowiązek
sprowadza się
natomiast do
prawidłowej
oceny
całości kształtu
okoliczności
ujawnionych w
toku rozprawy
głównej, a więc

poza zasięgiem
rozważań Sądu
nie mogą
pozostać
dowody istotne
dla
rozstrzygnięcia
kwestii
sprawstwa i winy
oskarżonego lub
ich braku, oceny
prawnej jego
czynu.

Postępowanie
dowodowe w
zakresie
możliwych
dowodów
osobowych tak
jak już
podkreślono
powyżej nie
zostało w
niniejszej
sprawie
przeprowadzone
w sposób
wyczerpujący.
Sąd I instancji
powinien zatem
uzupełnić
postępowanie
dowodowe i
dokonać
ponownej oceny
dowodów
osobowych i
opinii biegłych.

Natomiast
wniosek obrońcy
oskarżonego o
uniewinnienie
K. N. był
oczywiście
przedwczesny.

Wniosek

<p>Wniosek skarżący o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie przedwczesny</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięzłe powodach uznania wniosku za częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek zawarty apelacjach o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego jest przedwczesny, albowiem sprawa wymaga uzupełnienia materiału dowodowego i przeprowadzenia przewodu sądowego w całości od początku. Powyżej omówione uchybienia okazały się na tyle poważne, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, że nie mógł się on ostać. Konieczne zatem stało się uchylenie</p>		

2.1.	Koniczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
<p>Reasumując, omówione powyżej uchybienia bez wątpienia miały istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia i dlatego Sąd Okręgowy uznał, iż wyrok ten należy uchylić i sprawę przekazać w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, albowiem stosownie do art. 437 § 2 k.p.k. konieczne jest powtórzenie pierwszoinstancyjnego przewodu sądowego w pełnym zakresie z przyczyn podanych powyżej.</p>			
3.1.	Koniczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
XXXXXXX	XX	
7. PODPIS		
Piotr Gerke Ewa Taberska Mariusz Sygrela		